Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31625
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

communio enim aut dicit eo quod commune faciat et confirmet communicanter quibus communicat. Ne igitur queso aut ofilij huius oratoris applicetis.

Cum omnibus bonis suis et hoc beatus hic possidebat. Dico videlicet quod et dicitur esse. nisi condepnaret prunum. nec condepnantes recipit. Dicam autem et doctrinam eius de hoc omnibus publicam. Iuuenis quidam rapiens monacha fugit constantinopolim. Hoc discens iustus tristis factus est usque ad mortem. Tempore autem aliquo tristacto considentes eo una cum rum in honorabili cimiliarbocum quibdam clericis et sermone utilem animae monente uenit et memoria immediu iuuenis quia ancilla dei rapuerat, et cepiunt qui seco considebant anathematizare talem iuuenem tamquam quia duas animas peccdat. sua scilicet et seimonalis. Compescunt igitur et resecauit eos beatus dicens. Ne filii ne sic. Nam ostendam uobis que et uos duo peccata facetis. unum quidem quia tristi gradumini mandatum dicentis. nolite iudicare ut non iudicemini. deum quia nescitis certum si usque peccent et se non pentiant. Legi enim unam patris tale aliquid habentem. quemdam duo monachi abierunt in monastrum. et cum tristiret unus locum. clamabat ei una formicaria Saluame pater ut apes meretrem. Ille autem hominum confusione omino non curans dicit ei. Sequere me. et tenens eam pmanum eius exiit publice decuritate omnibus aspicientibus. facta est igitur fama quia abbas accepit mulierem domnam porphiriam. ira enim uocabat. et gentibus igitur eis ut mittet eam in monastrum. inuenit mulier uiuma ecclia puerum intra pectum. et sustulit eum ut [illegible] mittet illum. Iterque peccdam per annum uenerunt in patriam ubi erat abbas et porphiria que fuerat de meretricibus et uidentes eam habere puerulum dicunt ei. Ueracter bonum abbis pullum genuisti. Non dum enim scim scema accepit. Cuntes igitur tyrum quia uidere eam. nam enim abbas tulerat eam. diffamauerit que genuit de abbe porphiria. et nos uidimus puerum oculis nostris similantem ei. Quando igitur cognouit exdo abbas obmum suum. dicit nonne pelagie. sic enim mutauit nomen eius quando tradidit ei scim scema. Eamus tyrum que habeo illic responsum. et uolo ut uenias mecum. Ita autem non uales conducere ei. secuta est eum et uenerit ambo habentes puerulum vii. annorum existentem. Cum igitur egtassent abbas infirmitate usque ad mortem. ascenderunt decuritate adusitandum eum. et usitationem eius usque ad c. animas. Et dicit. Afferte in prunas.

Iterque cum uenissent thuribulum plenum prunis tulit et euacuauit eas in uestimentum suum et dixit. Credite fili quia sic dis custodiunt rubum incombustum abignie. et sic nec tunica hanc mea incenderit prunes illetra nec ego agnoui peccm mulieris exque natus sum. Et omnis mutam is quomodo non ardebat uestimentum abignie. et glificauerit dim habentem occultos seruos. Ex occasione autem nonne pelagie quidam meretricis et alienae fornicarie secutae is eam abrenunmantes mundo cum ea pgentes in monastrium ei. Seruum autem dei monachus qui tonsuerat eam postquam sati fecit omnibus tradidit dos spm in pace. Idcio inquit dico uobis ofilij ne pceptes sins ad condepnanda et iudicanda aliena. Multociens enim peccm fornicationis iudicium. penitentia ubi ei qm fecit occulte non aspgrium. Et ecce quia furtum facientem quidam iudicium. suspiria ubi ei et lacrimas qs pduxit dos nescim. Et nos quidem habemus eum quale illum fuerit. aut fornicatorem. aut piurum. aperit dim ubi recepta est occulta ei pententia et confessio. et est abeo pciosus. Omnis igitur ammiraban sup industri docina pastoris atque magistri.

Ouobus clericis calciamina facientibus et uxria se laborantibus unum quidem habebat filios multos et uxorem et patrem et matrem uacabat ubi ecclie sine intermissione. et omnis prudim alebat de arte sua. Ut ubi qm uis doctor illo eet eo quod non pmanet in eccla. si enim dnicis diebus laborauit. nec se ipm taqm nutre ualebat. Inuidebat igitur uicino suo. Et una uice non ferens inuidiam dicit ei cum ira. Unde tu sic dues factus es. ego uacans plusqm tu arti mee inpauptatem deuenit. Dicit ubi ei uolens face eum uacare ecclie. Inuenio pecum intra et inde paulatim dues factus sum. Si uis semp uoco te et uenit mecum et quoquid inuenerim accipies dimidium. Cum igitur ille acquescerit et sequeretur eum euntem ad ecclam. sine intermissione bndixit ei dis et diuite fec. Tunc dixit ille bon consiliarius. Vidisti fi unum mendacium pter dim quantum pfuit animae tuae. Credite mi nuch inuenebam aliqn intra ut estimasti gram pecu. si quo dixit dis. querite primum regnum di et hec omnia adicientur uobis. Idcco occasione fecit ut tamum se ducem te. Et ecce non sine causa laboram. si inuenisti et sup inuenisti. Hoc igitur discens ses patarcha fecit illum bonum consiliarium pbrm taqm dignum.

Et iam enim lector:

Et quidem hactenus ante memoratus dei cultor mennas quia fuit uicedomnus scissimae ecclie